

ERVARINGEN MET COLUBER VIRIDIFLAVUS CARBONARIUS.

Door: A.M. Steehouder, Theresiaplein 24, 5041 BJ Tilburg.

Op 15 oktober 1983 kocht ik twee exemplaren *Coluber viridiflavus carbonarius*, de zwarte variëteit van de geelgroene toornslang, die bekend staat als zeer agressief. Daarom was het opvallend dat beide exemplaren in het geheel niet agressief waren, zich gewillig lieten oppakken en geen bijtneigingen vertoonden. Voor iemand die verstandiger is dan ik toen, zou dit een heel goede reden hebben moeten zijn, de dieren niet te kopen. Het tamme gedrag was, zoals later ook bleek, te wijten aan een belabberde konditie van de beesten.

Beide dieren hadden bloedluis, die bestreden werd met Néguvon. Ze kregen Panacur toegediend tegen endoparasieten. Exemplaar 1 was mager, weigerde voedsel, voelde slap aan. Zijn ontlasting stonk, was te dun, grijs en slijmerig. Bij exemplaar 2 was dit laatste ook zo, maar het dier at gretig en leek in een wat betere konditie.

Ik behandelde beide dieren met Stomorgyl (werkzame bestanddelen: metrodinazole en spiramycine) gedurende tien dagen. Hierna was de ontlasting op het oog duidelijk verbeterd, maar nog niet zuiver. Exemplaar 2 begon aan een vervelling, vervelde en at daarna niet meer. Exemplaar 1 bleef voedsel weigeren.

Op 14 november konstateerde ik een ernstige lintwormbesmetting: een uitgespuwde prooi met draden lintworm door het hele terrarium heen. Ik ruimde de rommel snel op en diende de dieren gedurende vier dagen in ruime mate Panacur toe. De vijfde dag accepteerde exemplaar 1 jonge muisjes en vertoonde een duidelijke gedragsverandering: het werd veel aktiever, begon in het terrarium te graven,

werd sneller in zijn bewegingen.

Op 6 december stierf exemplaar 2, het dier dat de beste konditie leek te hebben bij aanschaf.

Exemplaar 1 begon het steeds beter te doen, maar kreeg bultjes, vooral op het achterlijf en met name op de staart boven de wervels. De bultjes waren gevuld met helder vocht. Een kuur met het breed-spectrumantibioticum Belcomycine (0,025 ml per 100 g lichaamsgewicht) begon na vijf dagen al effect te vertonen. De kuur duurde veertien dagen. Sindsdien is mijn enig overgebleven exemplaar het steeds beter gaan doen. Het is snel, agressief, alert, precies zoals het hoort. Het is ook zeer schuw, zelfs tegenover prooidieren: alleen nestmuizen, nestratten en halfwasmuisjes valt het dier aan, de rest ontwijkt het.

Mijn ervaringen met deze slang bevestigen wat kenners zeggen: het is een moeilijk te houden slang, berucht om zijn uitbreekpogingen uit het terrarium. Inderdaad heeft ook mijn exemplaar voortdurend snuitbeschadigingen doordat het door het gaas probeert te ontsnappen, vooral 's nachts. Het is voor zover ik weet, ook nog niet gelukt deze slang in het terrarium tot voortplanting te brengen.

Vooraf waar vele terrariumliefhebbers in hun vakantie misschien in de verleiding komen slangen te vangen en mee terug naar huis te nemen, is het misschien goed erop te wijzen dat Colubers geen gemakkelijke terrariumdieren zijn, eigenlijk nauwelijks te houden zijn.

Het is dan ook misschien beter als u ze met rust laat.

Daarnaast is het misschien niet overbodig erop te wijzen dat het ook nog ophiofage slangen zijn: ze eten ook andere slangen. Daarom is het niet verstandig ze met andere, vooral kleinere, slangen in één terrarium te plaatsen.

De eerlijkheid gebiedt mij bij mijn waarschuwing tegen Colubers als terrariumdieren op te merken dat *Coluber gemonensis* (de Balkantoornslang) een

minder slechte naam heeft. Mij is zeker één exemplaar bekend dat het vrij goed lijkt te doen in gevangenschap.